

Legyek a te napraforgód : Feléd forduljak mindig s a te kegyelem-sugaraidat igyam szomjasan s mohón a lelkembe s a te kegyelem-sugaraidnak piros és arany záporában fürdessem arcomat !

Legyek a te aranyesőd s hódolatomnak, szeretetemnek és lelkesedésemnek csillogó aranyát esőzzem Rád !

Legyek a te vadrózsád s Te szelidítsd meg vadságomat !

Legyek a te pünkösdi rózsád s Te légy az én tüzes és mámoros Pünkösdom !

Legyek a te tavi rózsád s Te légy az én kristályos tavam !

Legyek a te gyöngyvirágod s Te légy az én árnyas és hűs és illatos és titokzatos májusi erdőm !

Legyek a te harangvirágod s piros szívem : piros harangom Neked kongasson Ave Máriát szakadatlanul !

Legyek a te orgonavirágod s legszebb preludiumaimat s fugettáimat Neked orgonáljam szüntelenül !

Legyek a te búzavirágod s a te aranyló búzatengeredben ringasson álmra az alkonyati szellő !

Legyek a te kacagó muskátlid s a te ablakaidból kacagjak a nagy országút fáradt vándoraira shivogassam őket a te édes hajlékodból

Legyek a te futókád : Hozzád fussak minden bánatomban !

Legyek a te repkényed : repessen szívem az örömtől neved hallatára s repüljek, szaladjak Feléd, kapaszkodjak Beléd s Tőled soha el ne szakadjak !

Legyek a te havasi gyopárod s Te légy az én sziklabércem !

Legyek a te hóvirágod : hófehér palástoddal takarj és védj engem a Tél rettentő hidegétől s a fásultság dermesztő derétől !

Legyek a te tavaszi kankalinod s Te légy az én napsugaras, madárdalos tavaszom !

Legyek a te gyermekláncfüved s köss belőlem láncot a Gyermekek Jézus pici kacsóira !

Legyek a te fürtös gyöngyikéd s koszorúzd meg velem Jézuska fürtös kis fejcskéjét !

Legyek a te pásztortáskád s az isteni Pásztor vegyen vállára !

(Részlet P. Gyéressy Ágoston «Hallgasd meg zengő énekünk, Madonna» című könyvéből.)

Magyarok Nagyasszonyához

*Hozzád jövünk, búcsút járunk,
Óhajunkat átplántáljuk,
Sirva-kérve térden állunk
Boldogságos Asszony!*

*Agyonsujtva Eléd állunk
Szent Istvánnak unokái,
Áhitattal Téged áldunk
Boldogságos Asszony!*

*Te vagy régi Bástyánk, Anyánk,
Feléd szállt fel mindig imánk,
Ne feledd el soha hazánk
Boldogságos Asszony!*

Albrecht Adél.

A pilisi hármás remete-barlang

Irta: Sashegyi Sándor,
pomázi csatások vezetője

El szeretném kíséreni Kedves Olvasóimat arra a helyre, ahol a Remete Szent Pálról nevezett Pálosrendnek története kezdődött, arra a helyre, ahol B. Özséb, esztergomi kanonok remete-életét kezdte : a Szántóhoz közel eső «hármás remete-barlanghoz», oda, hol az ég csodás kékjével ölelkezik össze a pilisi hegyek erdőkoszorúza sátra, oda, hol még mindig ott van az ősi pálosok lelke s igaz öröksége.

A pomázi határban járunk. Mögöttünk a Kiskovácsi-puszta, előttünk pedig a Holdvilág-árok patakja, melynek jobbpartján, erdei úton kapaszkodunk fel a hegy oldalába. Az erdő széléhez értünk. Több kocsit meg az erdő fái alatt nyugatnak-északnak, de mi egy erdei csapáson igyekszünk befelé a csendes erdőnek mélyére, mindig a Holdvilág-árok szélén. Minél magasabban visz az útunk felfelé, annál mélyebbé lesz a Holdvilág-árok, melynek fenekén a napsugárban csillogó Szalabasinai forrás kristálytisza vize rohan le a völgybe, a leszakadt sziklatömbök